

בולעטין # 113 - שבט תשל"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנֹו תִדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

הכתב והקבלה על במדבר פרק יב פסוק א

(א) על אודות. א"ת אשה כושית, אתתא שפרתא, והוא לשון כבוד, כאשר נקרא העור סגי נהור, וכמו שקרא בלעם א"ע שתום עין להתפארו לחזות מראות אלהיות כמתורגם דשפיר חזי (שארפזיכטיגעס אויג), וכאשר יקראו הישמעאלים לזפת לבן, והאשה הכושית פה היא צפורה אשת משה, ונקראת כן ע"ש גודל יפי', או כמ"ש הראב"ע שנקראת צפורה כושית להיותה מדינית, והמדינים הם ישמעאלים הדורים באהלים, ומסבת חום השמש אינם לבנים אבל שחורים ככושים. ויתכן גם כן לומר טעם לזה, לפי מה שנהגו רבותינו בדברם עם אשה לקרותה בשם בת, כדתנן (ידיים פ"ג) אשה אחת באת לפני ר"ג אמר לה בתי וכו', ואמרו אם באת אשה אצלך לבהמ"ד על השאלה תהא רואה אותה כאלו יצאה מירכך, כדי להרחיק ההרהור (ע"ש בקול הרמז), ככה בדבר מרים ואהרן מענין ההזדקקות באשת יפת מראה, כנו את היופי בהפוכו, כענין בית מכוער בית מפואר, ותערומת מרים ואהרן במשה היה על שפירש ממנה לבלי הזדקק לה, כמ"ש אונקלוס ארי אתתא שפרתא דנסיב רחיק, וכן פירש"י לדרז"ל, ולזה הסכים ראב"ע ורי"א. ורוב המפרשים ימאנו בפירוש זה באמרם דאם כן עיקר הספור חסר במקרא, שהיו מדברים עליו על שהרחיקה והפרישה ממנו, כי לא הזכיר רק לקחו אותה לאשה, ולזה בחרו יותר לפרש כפשוטו של מקרא שהתרעמו עליו על שנשא כושית בהיותו מלך מ' שנה בארץ כוש, כמסופר בספר דברי הימים של משה, ובזה בחר הרשב"ם. ואנכי לא כן אדמה, כי משמעות לשון המקרא יורה לנו דלא כפירוש רשב"ם, דאם תערומתם על משה היה לפי שנשא אשה כושית, הו"ל למקרא לומר, על אשר לקח

אשה כושית. לא לאחר הלקוחין ולהקדים האשה, וזה יודה כל חיך הטועם טעם מליצת הלשון. אמנם טענת המפרשים בחסרון הודעת הרחקתו והפרשתו ממנו אינה טענה לדעתי, אחר שנתבונן בעיקר הוראת מלת אודות; מלת אודות מתורגם בכ"מ עסק, ובעלי הלשון גדרוהו לענין גרם וסבה (אורזאכע, פערנאלאססונג), ואמרו שכן נקראת הסבה אוד בלשון ערבי; ואין זה נכון לדעתי כי בכל מקום מחובר הוא עם מלת על, על אודות הבאר, על אודות האשכול, על אודות ישראל, ואחרי שמלת על לבדו יורה גם כן על הסבה הגורמת, כמו על הברכה אשר ברכו, על עזבם את תורת, אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך, וכמוהם רבים אין מספר שמלת על הוראתו הסבה (וועגען), ואיך נפרש אם כן מלת אודות המחובר אליו גם כן לשון סבה, למה לנו לחבר יחד בכ"מ להוראת הסבה שתי מלות אם די באחת מהן, לכן נראה לי לפרש מלת אודות לשון הרחקה פרישה והבדלה, כי בלשון ארמי שרש אד הוראתו על גלגול ותנועת הדבר להתרחק מדבר (וואלצען, ווערפען, שליידערן), כי על הגורם להפיל ולהתיז דבר מיד חברו אמרו (ב"ק צ"ח) אדי אדי, וכן על הגורם להפריש ולהרחיק שלהבת מגחלת אמרו (ביצה ל"ח) אדי אדי, ופירש"י שם שהוא מלשון עברי וידו אבן בי (איכה) לידא את קרנות הגוים (זכריה ב'), ודומה לזה וידא ירבעם את ישראל מאחרי ה' (מ"ב י"ז), ונאמר על המרוחק מארצו ומתנועע בארץ לא לו יקדמוני ביום אידי (תהלים י"ח) דתרגומו ביום טלטולי, וכן המקל שמנידין בו העצים הבורעים באש עד שיבדלו זה מזה כדי שיאחז האור בכל צדדיו (פייערווענדער) יקרא אוד, אוד מוצל מאש (עמוס ד', זכריה ג'), כמ"ש ר"ש ב"מ שם, מכל אלה אני אומר כי גם מלת אודות פי' הבדלה והרחקה (ענטפערנען, אבזאנדערן), לכן יהושע וכלב שהבדילו עצמם להתרחק מעצת מרגלים מקדש ברנע, אמר (יהושע י"ד) אשר דבר ה' אל משה על אודותי ועל אודותיך, מלת על פי' הסבה, ומלת אודות פי' הבדלה והרחקה, ור"ל בשביל הבדלתי והפרשתי ובשביל הבדלתך והפרשתך, וכן כאן על אודות האשה ר"ל בשביל הרחקת האשה. ואם נחזיק גם בספר ד"ה הנזכר, לפי שהוזכר ענין זה גם בתרגום יב"ע על מקרא זה, יש להבין בו מאמרי כי אשה כושית לקח, שהוא באמת תוספת שאינו צריך, (ורבותינו דרשוהו בספרי רבא וזוטא ע' ילקוט), ורמזו בזה על האשה הכושית האמתית אשר לקח אז במלכו בארץ כוש, וכנותנים טעם לתערומתן עליו בהפרשו כעת מצפורה, וכאלו יאמרו, עתה הוא נזהר בפרישות גדולה להתרחק ההזדקקות מאשה ראויה והגונה אליו, ואז לא הקפיד גם על נשואי אשה אשר גם לאיש המוני אינה ראויה, ונרויח בזה גם כן טעם קראם את צפורה בשם כושית, והוא לזווג המלות כושית מדומית והיא צפורה, עם כושית אמתית בהיותו מלך בכוש, וכענין לשון נופל על הלשון הנהוג בכ"ק, כמו בתי אכזיב לאכזב (מיכה א') ע"ש הרבה כזה, הנה עכ"פ מבואר המקרא לדרז"ל יותר על פשטיה ממה שפירשוהו זולתם:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)